

Pioneer ma bardzo nowoczesną ofertę urządzeń stereofonicznych. Nowe są nie tylko same produkty, ale także koncepcja, w której postawiono na cyfrowość, strumieniowanie i wieloformatowość. Czy jednak pionierska funkcjonalność nie stanie na przeszkodzie prostocie obsługi, do której przyzwyczajeni są użytkownicy tradycyjnych systemów stereofonicznych?

Pioneer PD-50 + A-50DA

*W sterownikach
Pioneer'a się
nie zakocha-
łem, szeregi
maciupkich
przycisków
nie ułatwiają
obsługi.*

Odtwarzacz PD-50

Pioneer nie produkuje już odtwarzaczy ograniczonych do formatu CD, proponuje za to trzy modele CD/SACD, wśród których PD-50 jest najdroższy, a do tego trzy sieciowe.

PD-50 to solidny, szeroki, wysoki klocek o masie prawie 8 kg, z metalowym frontem. W teście pojawia się wersja czarna, dostępna jest też srebrna. Znajdujący się nad kieszenią wyświetlacz jest matrycowy, niebieski, o umiarkowanym kontraście. W lewym dolnym

narożniku jest złącze USB. Można tutaj podłączyć pendrajwa lub dysk, to wiadomo; jednak gniazdo to umożliwia też odtwarzanie nagrań oraz sterowanie urządzeniami Apple; od iPodów, poprzez iPony aż po iPady, obsługiwane jest wszystko.

Diody „Pure Audio” i „Hi-Bit 32” są sygnalizatorami funkcji związanych z jakością dźwięku. Pierwszą odłączamy wyjścia cyfrowe oraz wygaszamy wyświetlacz. Druga służy do upsamplingu sygnału, który jest odtwarzany (konwertowany). Wśród przycisków do obsługi napędu znalazła się dość nietypowa (dla odtwarzacza) funkcja – przełącznik źródeł.

Standardowemu wyposażeniu w wyjścia – analogowe RCA, cyfrowe światłowodowe i elektryczne - towarzyszą dwa wejścia cyfrowe, w dwóch powyższych standardach. Można

więc podłączyć inne źródła sygnału cyfrowego. Z pilota dostęp do wyboru źródeł jest bezpośredni, z USB włącznie. Pioneer chwali się także funkcją automatycznego wyrównywania poziomów głośności oraz opcją „Sound retriever”, mającą rekonstruować oryginalną zawartość plików skompresowanych.

Wnętrze wygląda wysmienicie. Zasilacze oparto na dwóch transformatorach, mniejszy z nich dedykowany jest układowi analogowym, większy pozostałym blokom PD-50. Większość układowi cyfrowych jest na płycie ukrytej pod metalowym ekranem. Nad nim ulokowano moduł zawierający konwertery (dwie kości AKM AK4480 ze wsparciem dla PCM 32 bity / 216 kHz oraz DSD64 - co zrozumiałe wobec płyt SACD) oraz układy wyjść analogowych.

Wzmacniacz A-50DA

Wśród pięciu wzmacniaczy Pioneer, dwa najwyższe, A-70DA i właśnie A-50DA, mają na pokładzie przetworniki cyfrowo-analogowe, co zaznaczono w symbolach indeksem „DA”. To jedna z różnic w stosunku do poprzednika A-50, który przetwornika nie miał.

Wzmacniacz ma obudowę o tych samych wymiarach co odtwarzacz, i także dostępny jest w wersjach czarnej i srebrnej. Na przednim panelu nie brakuje atrakcji, ale nic nie powinno nas dziwić, nawet stary, dobry „loudness”. Ciekawą opcją jest „power amp direct”, który działa dokładnie tak, jak został opisany - sygnał omija nawet potencjometr wzmocnienia (niestety), i biegnie prosto do końcówki mocy; potrzebne jest więc wtedy źródło z regulowanym poziomem sygnału (analogowego oczywiście). Wyjście słuchawkowe zrealizowano na standardowym, dużym gnieździe jack 6,3 mm.

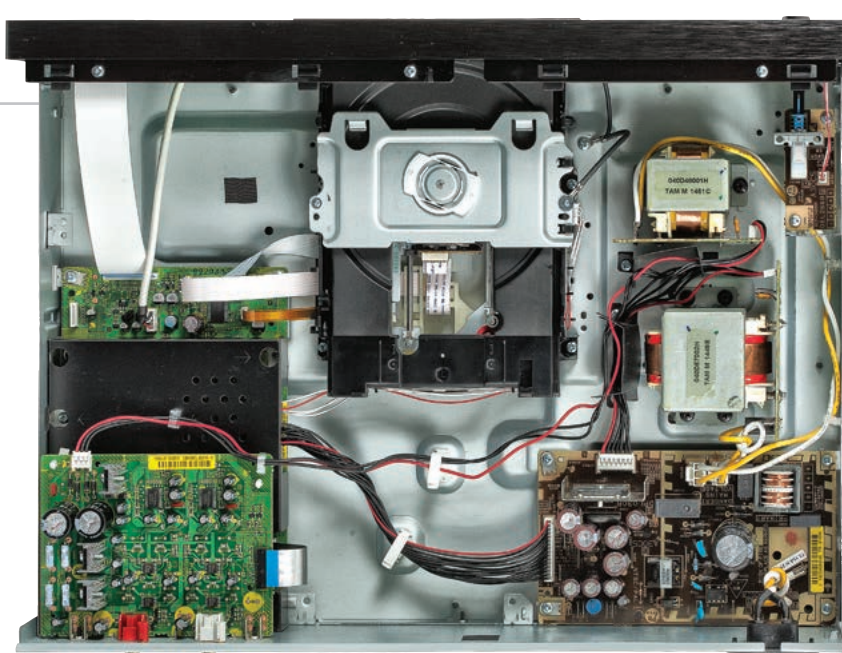
Wzmacniacz ma cztery wejścia liniowe i wejście gramofonowe (z korekcją dla wkładki MM). Wejścia cyfrowe są dwa - koaksjalne i światłowodowe. Jest też jedno wyjście analogowe, na którym pojawia się sygnał z wybranego wejścia (również cyfrowego, oczywiście po konwersji C/A). Zacziski głośnikowe są w podwójnym komplecie.

Interesującą opcją jest możliwość konwertowania przez wzmacniacz sygnałów wysokiej rozdzielczości. Górna granica dla wejścia USB wynosi w przypadku PCM 32 bity i 384 kHz, a dla DSD określa standard 11,2 MHz. Komputery z systemem Windows wymagają instalacji sterowników, te z OSX (Apple) poradzą sobie bez dodatków, chyba, że zechcemy przesyłać dane DSD (w trybie DoP), wtedy potrzebne będzie firmowe oprogramowanie.

W sekcji cyfrowej Pioneer stosuje bardzo dobre przetworniki firmy ESS; w tym wypadku są to ES9016 Sabre 32 Ultra; to 32-bitowy, 8-kanałowy DAC, może się wydawać, że został on zaprojektowany głównie dla amplitunerów AV i odtwarzaczy BD, jednak wielu producentów urządzeń stereo lubi ten układ - za sprawą specjalnej konfiguracji dwukanałowej, owocującej nawet lepszymi niż wyjściowo (8 kanałowo) parametrami.

Liczba przylączy nie jest rekordowa, ale w rzeczywistości daje szerokie możliwości. Terminale głośnikowe są bardzo wygodne.

www.audio.com.pl

Obudowa odtwarzacza jest bardzo duża i wypełniona. Większy transformator służy prawie wszystkim układom - za wyjątkiem wyjściowych obwodów analogowych, które mają mniejszy, ale własny.

Wyjścia cyfrowe i analogowe oczywiście są w komplecie. Dodano także cyfrowe wejście, umożliwiające podłączenie innych urządzeń cyfrowych do zainstalowanego wewnątrz przetwornika C/A.

W części urządzeń Pioneer stosuje klasyczne końcówki mocy w klasie A/B, a w innych wzmacniaczach w klasie D. A-50DA należy do tej drugiej grupy

Laboratorium Pioneer A-50DA

Mimo zastosowania impulsowych stopni wyjściowych, A-50DA nie dysponuje wysoką mocą. Każdy kanałysterowany niezależnie osiąga 58 W przy 8 omach oraz 100 W przy 4 omach, z takimi poziomami nie ma problemów zasilacz, więc jednoczesneysterowanie obydwu kanałów nie powoduje wyraźnych spadków, uzyskujemy 2 x 58 W przy 8 omach i 2 x 95 W przy 4 omach.

Producent potraktował poważnie standard czułości - 0,2 V.

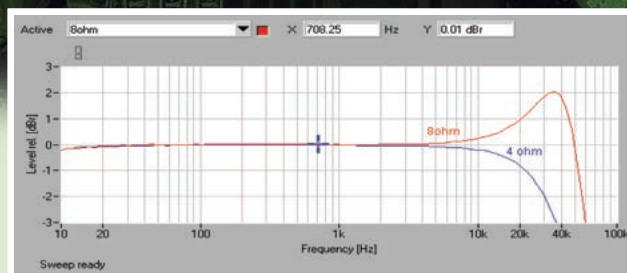
Odstęp od szumu wynosi 82 dB, i chociaż jest to wyraźnie mniej niż konkurencji, to z drugiej strony wynik jest bardzo dobry, jak na konstrukcję w klasie D, i w praktyce nie musimy się obawiać, że cokolwiek będzie nam „szumiało” z głośników.

Rys.1, czyli pasmo przenoszenia, też przypomina o zastosowanej technice, pokazując wpływ filtrów rekonstrukcyjnych. To one, w interakcji z impedancją obciążenia, wywołują widoczne podbicie przy 35 kHz dla 8 omów, a dla 4 omów wcześniejszy spadek (-3 dB przy 35 kHz).

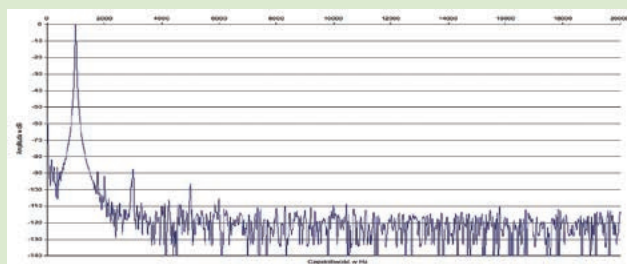
W spektrum zniekształceń (rys.2) wszystko wydaje się być już w najlepszym porządku, jedynie druga i trzecia harmoniczna w minimalnym stopniu przekraczają granicę -90 dB.

Na rys.3 zniekształcenia THD+N niższe od 0,1 % uzyskamy dla mocy w przedziale 2-13 W (8 omach) oraz 4,5-40 W (4 omach).

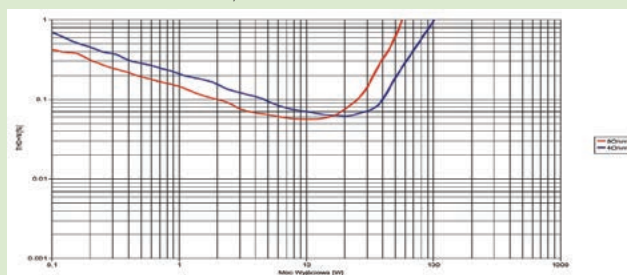
Moc znamionowa (1% THD + N, 1 kHz) [W]		
[Ω]	1 x	2 x
8	58	58
4	100	95
Czułość (dla maksymalnej mocy) [V]		0,2
Stosunek sygnał/szum (filtr A-ważony, w odniesieniu do 1W) [dB]		82
Dynamika [dB]		100
Współczynnik tłumienia (w odniesieniu do 4 Ω)		91

Rys. 1. Pasma przenoszenia

Rys. 2. Zniekształcenia harmoniczne

Rys. 3. Moc

ODSŁUCH

Nie jest to brzmienie ani lekkie, ani słodkie, ani misiowate. Pioneer zasuwa jak parowóz, a może raczej jak elektrowóz. Na słuchacza rzuca się ekspresja i dynamika. Wszystkie dźwięki, w całym pasmie, są wyraźne i szybkie. Charakter świetnie pasuje do nagrań koncertowych, do muzyki na żywo; jest w tym dużo emocji, mamy wrażenie kontaktu z muzykami, a nie tylko z ich instrumentami. Oczywiście służy temu świetnie oddanie wszelkich niuansów artykulacyjnych. Dynamika jest wybitna. Dźwięk potrafi przyciąć się w cichych rejestrach, a później błyskawicznie uderzyć. Przestrzenność była przy tym dobra, ale nie referencyjna, na pewno nie tak obszerna jak z CX-ów; scena była raczej wąska, wystarczająca dla kilkuosobowego zespołu, ale nieco za ciasna dla orkiestry.

Niezależnie od ogólnej żywości, w niektórych dźwiękach dało się zauważyć oznaki oschłości. Przydałoby się odrobinę miękkości i płynności, ale tak jak jest - jest wyjątkowo i elektryzująco. W dodatku zaskakująco. Góra czasami jest przygaszona i nieśmiała, a innym razem eksploduje detalicznością, nie szczędząc metalicznego wybrzmienia. Średnica jest już jednoznaczna, twarda, energetyczna, nie-

sąca dużo mocnych i konkretnych informacji. Bas idzie (a raczej jedzie) z tym w parze, jest konturowy, trochę żyłasty, ale potrafi też zejść bardzo nisko - jednak nie będą to miękkie pomruki, ale całkiem potężne vibracje, kontrolowane jednak równie dobrze, jak wszystko, co dzieje się w brzmieniu Pioneera.

Skoro już wgrałem do komputera sterowniki i aplikacje do odtwarzania plików wysokiej rozdzielczości, to postanowiłem przeegzaminować wzmacniacz w tym zakresie. Nie trzeba bajecznych rozdzielczości, wystarczył FLAC 24/192, żeby usłyszeć, jak góra staje się piękniejsza, a scena wyraźnie się rozszerza. Wciąż żywo i zdecydowanie, ale już z wyrafinowaniem, które jednak trochę uspokaja. Następnie połączyłem „pięćdziesiątki” cyfrowym przewodem koaksjalnym. Wrażenie było podobne, choć nie tak spektakularne. Dźwięk stał się

szlachetniejszy i bardziej kulturalny. Zdecydowanie pozostawiłbym sobie system właśnie w takiej konfiguracji.

Kolejna próba polegała na podłączeniu innego odtwarzacza CD wejściem analogowym do wzmacniacza PD-50. Energetyczny charakter pozostał, zmieniła się barwa i akcenty, było jednak dość podobnie, jak z PD-50 - można wnioskować, że wzmacniacz ma najwięcej do powiedzenia, kształtuje brzmienie w największym stopniu, zarówno cechami swojej sekcji analogowej, jak i przetwornika. Dysponując firmowym systemem, warto jednak wypróbować obydwie połączenia.

Na koniec podłączyłem „po analogu” PD-50 z innym wzmacniaczem. Z płyt CD Pioneer grał bardzo stabilnie, równo i spokojnie, pokazując jednak wyraźnie przewagę płyt SACD.

Grzegorz Rogóż

Przycisk „Function” jest w rzeczywistości przełącznikiem wejść; włączenie z płytą wewnątrz przełącza aż cztery źródła sygnału.

Wejście USB obsługuje zarówno pendrajwy jak i urządzenia Apple. Odtwarzacz ma funkcję „Pure Audio” i „Hi-Bit 32”. Pierwsza wygasza wyświetlacz i odłącza wyjścia cyfrowe, druga służy do upsamplingu.

Dla każdego coś milego. Można sobie podbić wysokie i niskie częstotliwości, nawet loudnessem. Dla purystów jest „Direct”, którym można układy regulacji zupełnie ominąć.

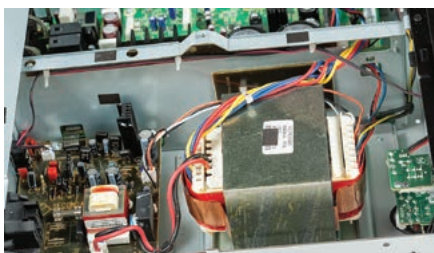
Umiarkowa liczba analogowych wejść, ale przełącznik wyboru źródeł jest bardzo rozbudowany dzięki przyłączom cyfrowym, m.in. USB. Funkcja „Pure Amp Direct” pozwala podać sygnał wprost do końcówki mocy.

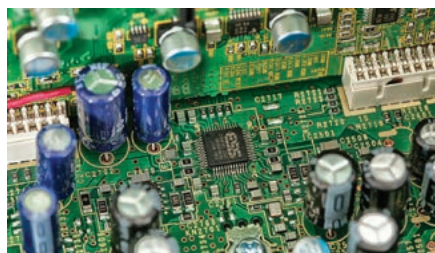
Wejścia cyfrowe i koaksjalne to wyposażenie standardowe. Do USB można podawać sygnał wysokiej rozdzielczości z komputera.

W obecnie pojmowaną nowoczesność wpisuje się także ten element - wejście dla gramofonu (z wkładką MM).

Wzmacniacz podzielony jest wewnątrz na trzy komory, oddzielone stalowymi panelami. W pierwszej jest zasilacz, w drugiej końcówki mocy, trzecia zawiera analogową i cyfrową elektronikę audio.

W nowej wersji „pięćdziesiątki” pojawił się przetwornik, i to nie byle jaki - 32-bitowy, 8-kanalowy, Sabre 32 Ultra. Na płytce drukowanej chip wygląda niepozornie, ale potrafi naprawdę wiele.

PD-50

CENA: 2500 ZŁ

DYSTRYBUTOR: DSV
www.dsv.com.pl

WYKONANIE

Niezależne zasilanie dla części analogowej, ekranowanie, wysokiej klasy przetworniki C/A, solidna część mechaniczna, bardzo dobra obudowa.

FUNKcjONALNOŚĆ

Czyta SACD, ma nie tylko wyjścia, ale i wejścia cyfrowe, USB daje dostęp do muzyki z pendrajwów, potrafi także obsługiwać urządzenia Apple.

BRZMIENIE

Wyrównane, tonalnie spokojne, mające jednak potencjał pokazania zalet SACD.

A-50DA

CENA: 4000 ZŁ

DYSTRYBUTOR: DSV
www.dsv.com.pl

WYKONANIE

Rasowa i ambitna konstrukcja, układy rozdzielone między trzy komory. Wyśmienity DAC, impulsowe końcówki mocy.

FUNKcjONALNOŚĆ

Wejścia cyfrowe, w tym asynchroniczne USB, przedwzmacniacz gramofonowy MM, wyjście słuchawkowe. Łatwa obsługa, wszystkie audiofilskie i nie-audiofilskie funkcje na pokładzie. Koszmarne pilot.

PARAMETRY

Umiarkowana moc wyjściowa (2 x 58 W / 8 Ohm, 2 x 95 W / 4 Ohm) niskie zniekształcenia, poziom szumów i pasmo przenoszenia na akceptowalnym poziomie (dla układów impulsowych bardzo dobrze).

BRZMIENIE

Skupione, dynamiczne, konturowy bas, detaliczna góra, twardy środek.